

Doba prije vremena

Dvanaest Bogova rodilo se iz plavo - ljubičaste emulzije koja je uvijek, pa i sada, okruživala cijeli stvoreni sustav. Svaki od tih bogova je dobio moć stvaranja, ali ne i uništavanja onoga što stvori. Prilikom stvaranja vlastitih savršenih svjetova, sve što su smatrali nesavršenim su odbacivali u emulziju. Nakupljene nesavršenosti spojile su se u Planetu Obliviscetur.

Bogovi dugo nisu smatrali Obliviscetur problemom. Sve dok im u jednom trenu moć nije krenula slabjeti. Naime, njihove kreacije na Oblivisceturu nisu vjerovale u njih, a njihova moć neraskidivo je povezana s time koliko ih njihove kreacije štiju. Svaki od bogova pokušao je uništiti Obliviscetur. Međutim, nijedan u tome nije uspio. Zadnjim snagama svoje božanske moći stvorili su Titane kojima je zadatak bio uništiti Obliviscetur.

Bog	Titan kojeg je stvorio
Arkana	Titan koji je postao struje magije
Smrt	Titan koji je postao starenje i raspadanje
Rad	Titan koji je postao iskustvo
Tama	Titan koji je postao Mjesec
Znanje	Titan koji je postao jezik
Život	Titan koji drži Obliviscetur da se ne raspadne
Svjetlo	Titan koji je postao Sunce
Priroda	Titan koji je postao flora
Red	Titan koji je postao zakon
Oluja	Titan koji je postao klima
Kaos	Titan koji je postao snaga prirode
Rat	Titan koji je postao oružje

To je bila posljednja pogreška Bogova. Život na Oblivisceturu je počeo štovati titane što je samo dodatno oslabilo Bogove. Sada su postali toliko slabi da više nisu ni sami sebe mogli držati skupa. Počeli su se raspadati u manja božanstva. S druge strane, Titanima je snaga toliko narasla da su prešli u višu formu - postali su pojava, a ne biće. Danas se te Titane smatra činjeničnima i samim time im se daje moć jer se u njihovo postojanje ne sumnja. Proučavanje ovih Titana, kreacije nazivaju Znanošću.

Novi Bogovi nastali od raspadnutih originalnih Dvanaest, počeli su "rat oko vjernika". Svojim djelima i darovima nastoje pridobiti što više života na svoju stranu kako bi njihova moć jačala. S vremenom, neki Bogovi su stekli dovoljno snage da ponovno imaju moć stvaranja - no, ne u jednakoj snazi kao u počecima originalnih Dvanaest.

Prvo Doba

Početak ovog doba je izuzetno neobičan. Ne postoji niti jedan Bog, samo svijetovi koje su božanstva nekoć davno stvorila i poguščena plavo - ljubičasta emulzija oko samih svijetova. Dok s druge strane Obliviscetur iskri energijom. Znanstvenici ovaj period još nazivjau dobom divlje magije. Gotovo sva moć ovog svijeta bila je koncentrirana na jednom mjestu te su se iz tog razloga događale divlje stvari. Prva ikada nastala civilizacija, nakon raskola Božanstava, počela je naseljavati Obliviscetur. Razvoj njihove inteligencije je direktna poveznica s rađanjem prve Božice.

Kada je prva civilizacija razvila svoju prvu emociju, strah od smrti, rodila se i prva Božica Morana. Brojne jedinke ove civilizacije odumirale su zbog jakih ih čestih naleta hladnog vjetera koj je ledio oceane. Plavo - ljubičasta emulzija se počela kondenzirati na nebu planeta Božanstva smrti. Te su kapljice padajući kroz hlani zrak postajale ledeni kristalići koji su rodili Moranu. I tako je krenuo Novi period.

Sa sve većim razvojem života na samom Oblivisceturu i s saznavanjem drugih emocija i drugih pojava, krenuli su se rađati Bogovi Prvog doba. Jedan po jedan nicali su na svojim planetima, isprava ne znajući međusobno da postoje, no kako su otkrivali svoje moći tako su otkivali i svoje kolege. Svakim rađanjem novog Boga gustoća Plavo - Ljubičaste emulzije se smanjivala, sve dok u jednom trenutku nije gotovo nestala. A to je ujedno i period kada je po prvi put neki Bog umro. Njegovom smrću Plavo - Ljubičasta emulzija se ponovno krenula puniti.

Nedugo nakon toga Bogovi su shvatili da se moraju boriti za svoj opstanak, a gdje ima više energije za borbu nego na Oblivisceturu.

Drugo Doba

Nakon što su se Titani uzdignuli na višu sferu i život na Oblivisceturu krenuo se razvijati u mnoštvo smjerova. Novonastali Bogovi trudili su se usmjeravati taj život. Ono što je iz tih božanskih pomoći nastao je svijet u kojem je sve balansirano. Iz zemlje i vode rastu biljke, koje nakon smrti postanu hrana gljivama, a one na kraju svojeg životnog vijeka se pretvore nazad u zemlju iz koje su rasle. To je samo jedan od mnoštva primjera kako je svijet došao u balans.

Krenulo je nastajanje prvih civilizacija. U svijetu se razvila tehnologija, pokrenuta magijom. Nastali su leteći strojevi, nastala je utopija. Svijet kakav se danas ne može niti zamisliti. No i toj utopiji morao je doći kraj. Sve što je držalo utopiju na okupu bila su konstantna otkrića i konstantno iskapanje rudače iz dubina Obliviscitura. Na vrhuncu tehnološkog napretka svijeta došlo je do naglog loma. Zadnji gram rude bio je iskopan iz dubina, zadnji tračak magičnih vjetrova bio je preusmjeren u magični kristal. Time došao je i kraj dobu drevnih civilizacija. Započeo je beskonačni rat. Rat kojim čak niti bogovi rata nisu mogli upravljati. Božanska moć krenula je naglo slabjeti, više nitko nije vjerovao ni u koga, a kamo li u viša bića koja su ih trebala čuvati ili im dati snagu u doba krize.

Gotovo sav život bijaše izbrisan tijekom tog rata koji je trajao preko tristo godina. Samo najjednostavniji i najprimitivniji od organizama preživjeli su katastrofu nastalu kao posljedicu rata. Tom katastrofom i mnoštvo Bogova čiji je opus bio skroman. Time svijet je zapao u drugo tamno doba svojeg postojanja. Bogovi su se bojali ponovno koristiti svoje čari, trošiti svoju snagu. Vladavina tame trajala je preko pet tisućljeća, sve dok Bog Umbrus (bog reda i prirode) nije predložio da stvore bića koja će biti jednaka pohlepom ljudima, no da pred kraj svojega života svo bogatstvo, svu svoju hordu probave u ceremoniji kojom će oni kao i svo njihovo bogatstvo se vratiti u prirodu. Na kraju svojega života postati će planine, otoci, jezera, šume... Ostali Bogovi odrješito su odbili njegovu ideju iz prva. Jedno takvo stvorenje bi moglo ponovno dovesti do katastrofe poput one tijekom doba Titana.

Umbrus nije odustajao od svoje ideje i tijekom jedne noći spustio se na Obliviscitur sa neba u obliku padajućeg kometa. Sa sobom je ponio esenciju svakog od bogova, kako bi osigurao da nitko od njih ne može spriječiti njegov naum. Od same zemlje, vode, vatre i zraka, napravio je prekrasne skulpture sebi na sliku. Svaka od njih gotovo ista njegovu odrazu u oceanu, a opet malo drugačija. Zadnji korak bio je najteži od sviju. Morao je osigurati da njegov plan ne postane novo doba Titana, morao je osigurati da će kroz sve vjekove narav ovih stvorenja, ma koliko promjena postala, ostati u jednom aspektu uvijek ista, a taj dio naravi je upravo onaj koji će ih tjerati da na kraju svojega života, svo

svoje bogatstvo vrate u prirodu. Kako bi osigurao da će njegov plan uspjeti žrtvovao je sebe i uz nemjerljivu bol, svaki atom njegova postojanja krenuo se odvajati od njegova tijela i upijati u skulpture.

Ranom zorom u Umbrusovom krateru u život su se probudili zmajevi. Veličanstvena stvorenja, stvorena na sliku Umbrusovu. Znajući samo svoju misiju bez ikakvog traga o povijesti njihova nastanka zmajevi su kleknuli pred komet koji bijaše u sredini njihova kruga. Tim činom rođen je Umbrus bog zmajeva i novih početaka, Bog stvoren od iste esencije kao i bog koji je sinoć umro, no bez svojih sjećanja i moći.

Taj čin označio je kraj drugog tamnog doba, svega stoljeće kasnije Obliviscitur vraćen je u izvorno stanje i započinje novo doba razvoja života.

Treće Doba

Četvrto Doba

From:

<http://rumwiki.duckdns.org/> - wiki

Permanent link:

<http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=hr:lore:bozanstva:bozanstva>

Last update: **2026/09/07 08:45**

